

Zbraně německé firmy Heckler & Koch byly vždy technicky zajímavé. Platilo to hned o prvním výrobku této značky, útočné pušce G3 ráže 7,62x51 mm NATO, kterou koncem 50. let minulého století zavedl do výzbroje bundeswehr. Gé trojka

» HK-SL7

Heckler & Koch SL

ING. DANIEL ŘEHÁK a DP, foto ING. DANIEL ŘEHÁK

se od všech konkurenčních zbraní odlišovala především polouzamčeným závěrem. Dalšími moderními technologiemi byly masové použití lisovaných ocelových plechů, svařování, přesné odlévání a polygonní vývrt hlavně.

Výhodou polouzamčeného závěru je bezesporu vysoká precize. Narozdíl od většiny používaného odběru tlaku prachových plynů z vývrtu

hlavně nedochází k nežádoucím vibracím a ke znečištění mechanismů. Nezanedbatelný je i prakticky nulový úbytek výkonu – který jinak v praxi činí až 4 %. Oproti systémům fungujícím na

K přednostem pušek HK-SL s polouzamčeným závěrem patří vysoká přesnost a snadná údržba.

principu odběru plynů prostřednictvím plynového násadce je sice vývoj polouzamčené zbraně určitě složitější, ale to je problém konstruktéra a výrobce.

Polouzamčený závěr pušky G3 sestává z nosiče závorníku, závorníku

a dvou válečků zpožďujících automatické otevření závěru po výstřelu. Hlaveň je nalisována a zajištěna kolíkem do ocelového „srdce“ zbraně, přivařeného zepředu k pouzdru závěru. Z druhé strany tétož „srdce“ jsou vyfrézovány řídicí křivky pro uzamykací válečky. Jen tyto díly jsou frézovány a kaleny. Zbytek zbraně už tvoří výlisky z ocelových plechů – hojně i svařované. Drobné díly spoušťového ústrojí jsou lisovány z plechu nebo odlévány. Celá technologie výroby je levná a poměrně rychlá.

Civilní G3

Bylo jen otázkou času, kdy firma H&K uvede na trh také civilní verze úspěšné pušky G3. Civilní trh si oberndorfská firma nejprve „osahala“ samonabíjecí malorážkou HK 300 »»»

» Shora HK 630, HK-SL 7 a G3

